Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2018. gada 22. martā *

Civildienests – Ierēdņi – Uzaicinājums pieteikties uz konkursu – Eiropas ombuda biroja ģenerālsekretārs – Padomdevējas komitejas atzinums – Šī atzinuma neņemšana vērā – Atlases procedūras pārkāpums – Acīmredzamas kļūdas vērtējumā – Vienlīdzīga attieksme – Labas pārvaldības princips – Atbildība

Lieta T-581/16

Costas Popotas, Eiropas Savienības Tiesas ierēdnis, ar dzīvesvietu Luksemburgā (Luksemburga), ko pārstāv *V. Christianos* un *S. Paliou*, advokāti,

prasītājs,

pret

Eiropas ombudu, ko pārstāv *L. Papadias*, *P. Dyrberg* un *A. Antoniadis*, pārstāvji, kuriem palīdz *A. Duron*, advokāts,

atbildētājs,

par prasību, kas pamatota ar LESD 270. pantu, pirmkārt, atcelt lēmumu par *G.* kundzes iecelšanu Ombuda biroja ģenerālsekretāres amatā, Ombuda 2015. gada 9. novembra lēmumu noraidīt prasītāja iesniegtās sūdzības par šo lēmumu, kā arī Ombuda lēmumu neuzaicināt viņu uz pārrunām un, otrkārt, atlīdzināt kaitējumu, ko prasītājs iespējami ir cietis saistībā ar šiem lēmumiem.

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs E. M. Kolinss [*A. M. Collins*], tiesneši M. Kančeva [*M. Kancheva*] un R. Barentss [*R. Barents*] (referents),

sekretāre: S. Spiropula [*S. Spyropoulos*], galvenā administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2017. gada 21. septembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda: grieķu.

Spriedums

I. Atbilstošās tiesību normas

1 Saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 27. panta pirmo daļu (turpmāk tekstā – "Civildienesta noteikumi"):

"Iecelšana amatā ir virzīta uz to, lai iestāde saņemtu pakalpojumus, ko sniedz visspējīgākie, visefektīvākie un visgodprātīgākie ierēdņi, kas iecelti amatā, ņemot vērā pēc iespējas plašāku ģeogrāfisko teritoriju, un izraudzīti no [Eiropas] Savienības dalībvalstu pilsoņiem."

2 2015. gada 19. februārī Eiropas ombuds [turpmāk tekstā – "Ombuds"] publicēja uzaicinājumu pieteikties uz konkursu nolūkā pieņemt darbā ģenerālsekretāru AD 15/16 pakāpē Ombuda birojā (OMB/2/2015) (turpmāk tekstā – "UP").

3 Atlases kritēriji, kas noteikti UP 6. punktā, ir šādi:

– "pieredze darbā ar ES iestādēm vai darbs iestādē, struktūrā vai organizācijā, vai darbā ar valsts ombuda biroju vai darbs valsts ombuda birojā vai jebkurā līdzīgā organizācijā;

– Eiropas jautājumu, iestāžu un tiesību aktu pārzināšana;

– vērā ņemama pieredze un pierādāmi panākumi vadošā amatā jomā, kas salīdzināma ar biroja darbību;

– izpratne par lomu, kāda ombudam ir civildienestā;

– pierādāma pieredze stratēģisku pārmaiņu īstenošanā;

– zināšanas par budžeta vadību un plānošanu;

– zināšanas par mūsdienu stratēģijām un procesiem cilvēkresursu jomā;

– zināšanas par mūsdienu stratēģijām un procesiem informācijas tehnoloģiju jomā;

– izcilas saskarsmes, sakaru nodibināšanas un personāla motivēšanas spējas;

– patiesa vēlme sekmēt ES, kas vērsta uz pilsoņu uzklausīšanu;

– patiesa vēlme darboties ombuda vīzijas un stratēģijas jomā;

– spēja efektīvi komunicēt angļu un franču valodā ir nepieciešama praktisku iemeslu dēļ. Citu Eiropas Savienības oficiālo valodu zināšana ir uzskatāma par priekšrocību."

4 UP 7. punktā "atlases procedūra" ir noteikts:

"Visi kandidāti saņem apstiprinājumu par [pieteikuma] saņemšanu. Padomdevēja komiteja palīdz iecēlējinstitūcijai un izskata kandidatūras ar Personāla, administrācijas un budžeta nodaļas atbalstu. Šī komiteja piedāvā kandidātu sarakstu, kas uzaicināmi uz pārrunām. Padomdevēja komiteja var ieteikt samazināt to kandidātu skaitu, kas atbilst prasībām, lai tiktu uzaicināti uz pārrunām.

Ombuds var nolemt uzaicināt uz pārrunām tikai dažus kandidātus no konsultatīvās komitejas ieteiktā saraksta. Visi kandidāti tiek informēti par atlases procedūras iznākumu."

5 Atbilstoši UP 8. punktam kā pēdējā diena kandidatūru iesniegšanai tika noteikts 2015. gada 22. marts plkst. 12.00.

6 Turklāt UP 8. punktā ir paredzēts, ka kandidatūrai jāpievieno:

"a) aizpildīta kandidāta veidlapa, kas lejuplādēta no Ombuda interneta vietnes [..];

b) vēstule angļu valodā, kurā sniegta kandidāta motivācija un iemesli, kādēļ kandidāts uzskata, ka viņam ir amatam nepieciešamās kompetences, zināšanas un spējas;

c) kandidāta *curriculum vitæ* eksemplārs;

d) oficiāla dokumenta, kas pierāda kandidāta pilsonību, kopija;

e) diplomu kopija (notariāli apstiprināts tulkojums nav nepieciešams, taču tulkojums franču vai angļu valodā ir vēlams);

f) kandidāta profesionālās pieredzes pierādījumi, kuros skaidri norādīti veiktā darba sākuma un beigu datumi un precīzs raksturs, kas ļauj pierādīt, ka kandidātam ir nepieciešamās kvalifikācijas un zināšanas, kas noteiktas nodaļā "atlases kritēriji";

g) kandidātiem jāiesniedz arī paziņojums un, ja iespējams, pierādījums par valodu zināšanām;

h) ierēdņiem no citām ES institūcijām jāiesniedz viņu trīs pēdējo darbības novērtējuma ziņojumu kopijas (ja pieejamas);

i) derīga elektroniskā pasta adrese, ko Ombuds izmantos saziņai.

Pārbaudes nolūkos vēlāk var tikt pieprasīti [d), e), f), g) un h) apakšpunktā] minēto pierādījuma dokumentu oriģināli.

Nepilnīgas kandidatūras vai tādas, kas iesniegtas (daļēji vai pilnībā) pēc kandidatūru iesniegšanas termiņa beigām, netiks ņemtas vērā."

II. Tiesvedības priekšvēsture

7 2015. gada 19. martā Ombuds publicēja atlases procedūras OMB/2/2015 padomdevējas komitejas locekļu sarakstu, kurā bija iekļauti: *A.*, *D.*, *S.* kundzes un *H.* kungs. Turklāt darbam šajā komitejā tika norīkots novērotājs un sekretāre.

8 2015. gada 20. martā prasītājs *Costas Popotas* ar elektroniskā pasta starpniecību iesniedza visus dokumentus, kas attiecas uz viņa pieteikumu ģenerālsekretāra amatam, precizējot, ka viņa novērtējuma ziņojums par 2014. gadu esot nobeiguma stadijā.

9 2015. gada 24. marta elektroniskā pasta vēstulē Ombuds apstiprināja prasītāja pieteikuma saņemšanu.

10 2015. gada 27. martā prasītājs iesniedza savu pēdējo novērtējuma ziņojumu, kas izveidots tajā pašā dienā un attiecas uz 2014. gadu, piemetinot, ka, lai gan minētais novērtējuma ziņojums ir nosūtīts pēc termiņa beigām, viņš tomēr novērtētu, ja tas tiktu nodots padomdevējai komitejai.

11 2015. gada 9. aprīlī padomdevēja komiteja nosūtīja Ombudam elektroniskā pasta vēstuli, informējot to, ka ir pabeigusi visu kandidatūru, kas tai tikušas iesniegtas, izvērtējumu. Turklāt tā izveidoja divpadsmit kandidātu sarakstu alfabēta secībā, kurus tā iesaka uzaicināt uz pārrunām Ombudā. Šajā alfabēta secībā izveidotajā sarakstā prasītājs atrodas vienpadsmitajā pozīcijā un *G.* kundze septītajā pozīcijā.

12 Tās pašas dienas elektroniskā pasta vēstulē Ombuds informēja padomdevējas komitejas novērotāju, ka tas ir nolēmis uzaicināt uz pārrunām tikai astoņus no divpadsmit minētās komitejas ieteiktajiem kandidātiem, tai skaitā *G.* kundzi, izslēdzot no šīm pārrunām prasītāju.

13 2015. gada 10. aprīļa elektroniskā pasta vēstulē Personāla, administrācijas un budžeta nodaļas vadītājs informēja prasītāju, ka padomdevēja komiteja, neraugoties uz viņa ievērojamiem nopelniem, nolēmusi neieteikt viņa kandidatūru pārrunām. Tika arī precizēts, ka, ja prasītājs nepiekrīt šim lēmumam, viņš var iesniegt pamatotu lūgumu pārskatīt šo lēmumu līdz 2015. gada 17. aprīlim.

14 2015. gada 17. aprīlī notika pārrunas ar astoņiem kandidātiem, kurus bija izvēlējies Ombuds, un 2015. gada 22. aprīlī trīs no viņiem piedalījās jaunās pārrunās.

15 2015. gada 8. maijā prasītājs *Politico* žurnāla interneta vietnē uzzināja, ka *G.* kundze ir iecelta par Ombuda ģenerālsekretāri. Šī pati informācija 2015. gada 4. maijā tika paziņota padomdevējai komitejai.

16 2015. gada 18. maijā prasītājs Ombudā iesniedza pieteikumu par piekļuvi administratīvajiem dokumentiem saistībā ar OMB/2/2015 procedūru, it īpaši padomdevējas komitejas, kura izveidota iecēlējinstitūcijas (turpmāk tekstā – "iecēlējinstitūcija") atbalstam, protokoliem un ieteikumam, kas sniegts pēdējās minētās veicamajam novērtējumam.

17 2015. gada 26. maijā Ombuds informēja prasītāju, ka padomdevēja komiteja "nav protokolējusi savu sanāksmi, līdz ar to tas nevar apsvērt/pārbaudīt iespējamu publisku pieeju šādam dokumentam". Turklāt, runājot par prasītāja pieteikumu par piekļuvi ieteikumam, kas iesniegts iecēlējinstitūcijas veicamajam novērtējumam, Ombuds norādīja, ka "padomdevēja komiteja nemaz nav iesniegusi atsevišķu dokumentu ar šādu ieteikumu, bet darīja zināmu savu izvērtējumu Ombudam administratīvā kārtā attiecīgās iepriekš minētās 2015. gada 13. maija piezīmes daļās".

18 2015. gada 3. jūnijā Ombuds pēc prasītāja pieteikumu par piekļuvi dažiem dokumentiem nodeva viņam 2015. gada 13. maija piezīmi par OMB/2/2015 atlases procedūru ģenerālsekretāra pieņemšanai darbā. Šajā piezīmē, ko 2015. gada 13. maijā izveidojis Personāla, administrācijas un budžeta nodaļas vadītājs un ko apstiprinājis Ombuds, ir sniegts atlases procedūras kopsavilkums kopš UP publikācijas līdz lēmumam piedāvāt ieņemamo amatu *G.* kundzei. Šai piezīmei ir trīs pielikumi: pirmais attiecas uz kandidātu atbilstību, otrais attiecas uz padomdevējas komitejas atbilstošajiem kandidātiem piešķirto punktu skaitu un trešais attiecas uz padomdevējas komitejas piešķirto punktu skaitu astoņiem kandidātiem, kas piedalījās pirmajā pārrunu kārtā.

19 2015. gada 4. jūnijā prasītājs lūdza Ombudam noņemt anonimitāti viņa kandidatūrai 2015. gada 13. maija piezīmes 2. pielikumā.

20 2015. gada 9. jūnijā Ombuda dienesti informēja prasītāju, ka viņa kandidatūrai bija piešķirts 51. numurs.

21 2015. gada 10. jūnijā prasītājs lūdza Ombudam pieeju šādiem dokumentiem:

– "kandidātu Nr. 3, 7 un 47 un *G.* kundzes [*curriculum vitæ*] kopijas (ja nepieciešams, anonīmas);

– kandidātu uzaicināšanas uz pārrunām kritērijus, kādi minēti Ombuda 2015. gada 13. maija piezīmes 3. pielikumā [..];

– visas elektroniskā pasta vai vēstuļu, kas no 10. aprīļa adresētas kandidātiem Nr. 7 un 47, kopijas (ja nepieciešams, anonīmas)".

22 2015. gada 11. jūnijā prasītājs norādīja Ombudam, ka viņš uzskata, ka punktu skaits, kas viņam piešķirts, neesot saistīts ar iesniegtajiem dokumentiem.

23 Tad prasītājs lūdza "padomdevējai komitejai sniegt [viņam] atsevišķu pamatojumu attiecībā uz:

– apakškritērijiem, kas tikuši izmantoti, novērtējot 2. pielikuma A, G un H elementus, it īpaši argumentāciju, kas ļāvusi piešķirt maksimālo iespējamo punktu skaitu dažiem kandidātiem;

– tiem viņa lietas elementiem, kas neļāva piešķirt maksimālo punktu skaitu A elementam;

– iemesliem, kādēļ attiecībā uz visu viņa praktiski nepārtraukto pieredzi personāla vadības jautājumos it īpaši starpiestāžu jomā komiteja neuzskatīja par piemērotu piešķirt [viņam] maksimālo punktu skaitu, proti, vairāk nekā 3,50 attiecībā uz G elementu;

– kritērijiem, kas tika piemēroti [viņa] lietai, kuri pamudināja piešķirt viņam īpaši zemu punktu skaitu attiecībā uz H elementu, ņemot vērā, ka [viņš] informēja komiteju par īpašu izglītību informātikas jomā, pastāvīgu praktiskās informātikas izmantošanu viņa veiktajā darbā, augstākā līmeņa mācības un publikācijas šajā jomā, kā arī dalību augsta līmeņa asociācijās šajā jomā."

24 Prasītājs piebilda, ka viņš paralēli ir vērsies Ombuda reģistrā ar pieteikumu par piekļuvi dokumentiem INC2015-005124.

25 2015. gada 17. jūnija vēstulē, kas prasītājam tika nodota ar 2015. gada 18. jūnija elektroniskā pasta vēstuli, Ombuds, atbildot uz 2015. gada 10. jūnija lūgumu, nosūtīja viņam *G.* kundzes *curriculum vitæ*, precizējot, ka citu kandidātu *curriculum vitæ* nevar tikt viņam nosūtīti personas datu aizsardzības tiesību dēļ. Papildus saskaņā ar viņa lūgumu viņam tika nosūtīta sarakstes ar kandidātiem Nr. 7 un Nr. 47 kopija.

26 2015. gada 26. jūnijā, atbildot uz prasītāja 2015. gada 11. jūnija elektroniskā pasta vēstuli, Ombuda birojs viņam norādīja, ka atbilde uz viņa lūgumu tiekot gatavota un tiks viņam nosūtīta visdrīzākajā laikā.

27 Prasītājs informēja Ombudu, ka viņš principā gaidīs atbildi līdz 2015. gada 10. jūlijam.

28 2015. gada 10. jūlijā prasītājs kā nodrošināšanas pasākumu iesniedza sūdzību, kas balstīta uz Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu. Prasītājs uzskatīja, no vienas puses, ka procedūru raksturoja trūkumi un neatbilstības, kas netieši liecināja par procedūras neievērošanu, it īpaši fakts, ka, nesniedzot objektīvu pamatojumu, viņš netika uzaicināts uz mutiskām pārrunām, pretēji kandidātam Nr. 47, kas bija novērtēts *ex æquo* ar viņu devītajā pozīcijā, un, no otras puses, ka attiecībā uz viņa kvalifikāciju saistībā ar elementiem "G. Zināšanas par mūsdienu stratēģijām un procesiem cilvēkresursu jomā" un "H. Zināšanas par mūsdienu stratēģijām un procesiem informācijas tehnoloģiju jomā" attiecībā uz viņa pieteikumā sniegtajiem elementiem un *curriculum vitæ*, ko viņš bija pievienojis, tika pieļautas kļūdas novērtējumā. Tādēļ viņš lūdza iecēlējinstitūciju atcelt atlases procedūras posmus, kas norisinājušies pēc 2015. gada 13. maija piezīmes, it īpaši *G.* kundzes iecelšanu Ombuda ģenerālsekretāres amatā, un atlīdzināt viņam ciesto mantisko un morālo kaitējumu.

29 2015. gada 17. jūlijā Ombuda birojs apstiprināja šīs sūdzības saņemšanu.

30 2015. gada 21. septembrī prasītājs lūdza *G.* kundzes iecelšanas amatā lēmuma kopiju, kas viņam tika nosūtīta 2015. gada 5. oktobra elektroniskā pasta vēstulē.

31 2015. gada 14. oktobrī prasītājs iesniedza otro sūdzību, kas balstīta uz Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu, kurā viņš paturēja spēkā iebildumus, kas formulēti viņa pirmajā sūdzībā (skat. iepriekš 28. punktu). Tomēr viņš piebilda, no vienas puses, ka attiecībā uz galu galā izvēlēto kandidāti esot tikuši ņemti vērā neparedzēti novērtēšanas elementi, pārkāpjot vienlīdzīgas attieksmes principu, un, no otras puses, ka atlases procedūra vispārīgi neatbilda labas pārvaldības standartiem, atbilstoši kādiem būtu jādarbojas tādai iestādei kā Ombuds. Tāpēc viņš lūdza atcelt atlases procedūras posmus, kas norisinājušies pēc 2015. gada 13. maija piezīmes, it īpaši *G.* kundzes iecelšanu Ombuda ģenerālsekretāres amatā, kas notikusi ar Ombuda 2015. gada 16. jūlija lēmumu. Turklāt viņš paturēja spēkā savu lūgumu atlīdzināt viņam radīto mantisko un morālo kaitējumu.

32 Ar 2015. gada 9. novembra lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") Ombuds informēja prasītāju, ka tas noraida viņa 2015. gada 10. jūlija un 2015. gada 14. oktobra sūdzības.

III. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

33 Ar prasības pieteikumu, kas Civildienesta tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 17. februārī, prasītājs cēla šo prasību.

34 Ombuds Civildienesta tiesas kancelejā 2016. gada 26. jūnijā iesniedza iebildumu rakstu.

35 Piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2016/1192 (2016. gada 6. jūlijs) par to, lai Vispārējai tiesai nodotu kompetenci pirmajā instancē izskatīt domstarpības starp Eiropas Savienību un tās darbiniekiem (OV 2016, L 200, 137. lpp.), 3. pantu, šī lieta tika nodota Vispārējai tiesai tādā stāvoklī, kādā tā bija 2016. gada 31. augustā. Tā tika reģistrēta ar numuru T-581/16 un nodota astotajai palātai.

36 Prasītājs Vispārējās tiesas kancelejā 2017. gada 3. janvārī iesniedza repliku, un Ombuds 2017. gada 16. martā iesniedza atbildi uz repliku.

37 Ar pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 7. aprīlī, prasītājs lūdza Vispārējo tiesu saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 85. panta 4. punktu uzdot atsaukt lietas D 1 pielikumu un neņemt vērā Ombuda argumentus, kas ar to saistīti.

38 Pēc tiesneša referenta priekšlikuma Vispārējā tiesa (astotā palāta) nolēma sākt tiesvedības mutvārdu daļu un Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdeva prasītājam rakstisku jautājumu, kurš uz to atbildēja noteiktajā termiņā.

39 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu, ar kuru Ombuds ir noraidījis tā administratīvās sūdzības;

– atcelt 2015. gada 10. aprīļa lēmumu, ar kuru tas ir izslēgts no pārrunām, un 2015. gada 16. jūlija lēmumu par *G.* kundzes iecelšanu Ombuda biroja ģenerālsekretāres amatā;

– piespriest Ombudam samaksāt viņam 112 472,64 EUR, atlīdzinot viņam radušos mantisko kaitējumu;

– piespriest Ombudam samaksāt viņam 30 000 EUR, atlīdzinot viņam radušos morālo kaitējumu;

– piespriest Ombudam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

40 Ombuda prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību kā daļēji nepieņemamu;

– noraidīt prasību pilnībā;

– piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

41 Tiesas sēdē prasītājs sniedza sākotnēju paziņojumu, kurā tas norādīja, ka viņš vēlas samazināt sava prasījuma apjomu attiecībā uz mantisko kaitējumu un vairs neprasa 112 472,64 EUR samaksu. Viņš precizēja, ka mantiskais kaitējums, ko pēc viņa apgalvojuma tas esot cietis, ir saistīts ar iespējas zaudēšanu, tādēļ tagad viņš lūdz tiesai noteikt *ex æquo et bono* paušālsummu, un Vispārējā tiesa to iekļāva tiesas sēdes protokolā.

IV. Juridiskais pamatojums

A. Par pieņemamību

42 Formāli neizvirzot iebildi par nepieņemamību, Ombuds izvirza vairākus iebildumus par nepieņemamību par dažiem prasītāja izvirzītajiem pamatiem.

43 Pirmkārt, Ombuds apgalvo, ka nav ticis ievērots savstarpējas atbilstības noteikums, kas prasa, lai Savienības tiesā izvirzīts pamats būtu ticis izvirzīts jau pirmstiesas procedūrā. Tādējādi iebildumiem, pret, no vienas puses, elementiem, kas sniegti 2015. gada 13. maija piezīmē, kas prasītājam paziņota 2015. gada 3. jūnijā, un, no otras puses, pret *G.* kundzes *curriculum vitæ*, kas prasītājam paziņots 2015. gada 18. jūnijā, jau bija jābūt sniegtiem minētās procedūras laikā. Ombuds uzskata, ka iebildumi, kas varēja tikt formulēti pirms šīs prasības iesniegšanas, līdz ar to ir nepieņemami.

44 Šajā ziņā jāatgādina, ka Civildienesta noteikumu 91. panta 2. punktā ir noteikts, ka prasība Eiropas Savienības Tiesā ir pieņemama tikai tad, ja vispirms iecēlējinstitūcijā ir iesniegta sūdzība.

45 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru noteikums par sūdzības Civildienesta noteikumu 91. panta 2. punkta izpratnē un vēlākas prasības savstarpēju atbilstību pieprasa, lai Savienības tiesā izvirzīts prasības pamats, pretējā gadījumā tas nebūs pieņemams, būtu izvirzīts jau pirmstiesas procedūrā, lai iecēlējinstitūcija zinātu iebildumus, ko ieinteresētā persona ceļ pret apstrīdēto lēmumu (skat. spriedumu, 2013. gada 25. oktobris, Komisija/*Moschonaki*, T-476/11 P, EU:T:2013:557, 71. punkts un tajā minētā judikatūra).

46 Šis noteikums ir attaisnojams ar pirmstiesas procedūras mērķi – panākt mierizlīgumu strīdos starp ierēdņiem un administrāciju (skat. spriedumu, 2013. gada 25. oktobris, Komisija/*Moschonaki*, T-476/11 P, EU:T:2013:557, 72. punkts un tajā minētā judikatūra).

47 Tātad, kā izriet no pastāvīgās judikatūras, ierēdņu celtās prasībās Savienības tiesai izteiktajos prasījumos var tikt iekļauti tikai tādi apstrīdēšanas pamati, kas balstīti uz to pašu iemeslu, uz kuru balstīti sūdzībā norādītie apstrīdēšanas pamati, precizējot, ka šie apstrīdēšanas pamati Savienības tiesā var tikt pilnveidoti, izvirzot pamatus un argumentus, kuri var arī nebūt iekļauti sūdzībā, bet kuri ar to ir cieši saistīti (skat. spriedumu, 2013. gada 25. oktobris, Komisija/*Moschonaki*, T-476/11 P, EU:T:2013:557, 73. punkts un tajā minētā judikatūra).

48 Ombuds vispirms izvirza pirmā pamata daļas, kas, kā tiesas sēdē, atbildot uz Vispārējās tiesas šajā ziņā uzdotu jautājumu, precizēja prasītājs, ir balstīta uz atlases procedūras pārkāpumu, nepieņemamību. Tā, pēc Ombuda domām, prasītājs vairs nevarēja apšaubīt faktu, ka posmā pirms pārrunām kandidāti tikuši

izvērtēti saskaņā ar konkrētiem atlases kritērijiem, ka, lai izvērtētu pārrunas, notikušas divas pārrunu sērijas un izmantoti seši kritēriji, kam piemēroti svēruma koeficienti, un ka saskaņā ar UP kandidātu valodu prasmes netika vērtētas. Tādējādi Ombuds apgalvo, ka prasītājs savas pirmās sūdzības iesniegšanas brīdī pilnībā zināja šādus faktus:

– "posmā pirms pārrunām [tika] izmantoti astoņi atlases kritēriji;

– [prasītājs] tika izvērtēts pēc šiem kritērijiem;

– izvērtēšanas gaitā [prasītājs] tika izslēgts no nākamajiem atlases procedūras posmiem;

– notika divas pārrunu sērijas;

– bija seši pārrunu izvērtēšanas kritēriji;

– svēruma koeficienti tika izmantoti gan posmā pirms pārrunām, gan pārrunu posmā;

– valodu prasmes tika vērtētas pārrunu posmā, un

– kandidātes, kas tika izvēlēta šim amatam, pārzinātās valodas bija angļu, franču un vācu."

49 Šajā ziņā jānorāda, ka savā pirmajā sūdzībā prasītājs ir precizējis, ka procedūru raksturo trūkumi un neatbilstība, kas sniedzot norādes, ka neesot tikusi ievērota atlases procedūra, kā piemēru minot faktu, ka viņš netika uzaicināts uz mutiskām pārrunām, pretēji kandidātam Nr. 47, kas bija klasificēts *ex æquo*. Savā otrajā sūdzībā prasītājs ir piebildis, ka attiecībā uz galu galā izvēlēto kandidāti esot tikuši ņemti vērā neparedzēti novērtēšanas elementi, pārkāpjot vienlīdzīgas attieksmes principu.

50 Jākonstatē, ka trūkumi un neatbilstība, ko min prasītājs, precīzi un noteikti ietver to iebildumu kopumu, ko viņš ir izvirzījis savā pirmajā pamatā un kuri visi ir saistīti ar atlases procedūras pārkāpumu, un kurus atgādina Ombuds (skat. iepriekš 48. punktu). No tā izriet, ka šie iebildumi, pat ja tie *expressis verbis* nav minēti pirmajā prasītāja sūdzībā, ir saistīti ar apstrīdēšanas daļu, kas attiecas uz atlases procedūras pārkāpumu, un tādējādi neveido, kā to apgalvo Ombuds, "apakšpamatu", bet gan argumentus jau izvirzīta pamata atbalstam.

51 Līdz ar to šī pirmā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

52 Pēc tam Ombuds izvirza "apakšpamata", saskaņā ar kuru tas atlases kritērijiem esot piemērojis UP neparedzētus izsvēršanas faktorus, nepieņemamību.

53 Vēlreiz jākonstatē, ka šis iebildums neapstrīdami izriet no pamata, kas balstīts uz atlases procedūras pārkāpumiem, jo Ombudam tiek pārmests, ka tas nav ievērojis atlases kritērijus, ko pats ir noteicis. Līdz ar to arī to nevar kvalificēt kā "apakšpamatu", jo šāda kvalifikācija šķiet īpaši nepiemērota.

54 No tā izriet, ka šī otrā iebilde par nepieņemamību arī ir jānoraida.

55 Visbeidzot Ombuds izvirza iebildes par kritērija, kas attiecas uz "kopējo iespaidu", ņemšanu vērā nepieņemamību, jo šādu secinājumu prasītājs esot varējis izdarīt savā sūdzībā, tāpēc ka viņš zināja par šāda kritērija esamību kopš 2015. gada 3. jūnija.

56 Prasītājs patiešām apgalvo, ka "kopējais iespaids" neesot viens no UP minētajiem kritērijiem.

57 Tomēr jānorāda, ka otrajā 2015. gada 14. oktobra sūdzībā prasītājs precīzāk ir pārmetis Ombudam, ka tas ir ņēmis vērā novērtējuma elementus, kas nav bijuši paredzēti. No tā izriet, ka, pārmetot Ombudam, ka tas ņēmis vērā "kopējā iespaida" kritēriju, prasītājs ir vienīgi izvērsis pamatu, ko viņš jau bija minējis savā otrajā sūdzībā. Līdz ar to Ombuds acīmredzami kļūdaini uzskata, ka šis iebildums nav ticis izvirzīts pirmstiesas procedūrā.

58 Šī trešā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

59 Otrkārt, runājot par iebildumiem par iespējamām kļūdām, kas pieļautas vēlākos atlases procedūras posmos un kam nav nekāda sakara ar prasītāja situāciju, jākonstatē, ka šie iebildumi ir nevis nepieņemami, kā apgalvo Ombuds, bet gan, iespējams, neefektīvi, tādēļ tie tiks izskatīti, pārbaudot pamatus pēc būtības.

60 Treškārt, Ombuds izvirza iebildi par nepieņemamību, jo prasītājs, lai gan viņam bija iespēja padomdevējai komitejai un Ombudam iesniegt pamatotu lūgumu līdz 2015. gada 17. aprīlim, lai tie pārskatītu viņa kandidatūru, un viņš par to tika speciāli informēts, nebija izmantojis šo iespēju, lai gan tas bija viņa leģitīmajās interesēs. Šāda pārskatīšana nebūtu bez priekšmeta, jo citi kandidāti to izmantoja, pat ja attiecībā uz viņiem tika apstiprināts noraidošs lēmums.

61 Šajā ziņā jāatgādina, ka 2015. gada 10. aprīļa elektroniskā pasta vēstulē prasītājs tika informēts par to, ka padomdevēja komiteja viņu nav ieteikusi pārrunām.

62 Ir zināms, ka padomdevēja komiteja ir piebildusi, ka, ja prasītājs nepiekrīt šim lēmumam, viņš līdz 2015. gada 17. aprīlim var iesniegt pamatotu lūgumu pārskatīt viņa kandidatūru.

63 Saskaņā ar judikatūru, ja puse, kuras lūgums par pielaišanu Savienības konkursam ticis noraidīts, lūdz pārskatīt šo lēmumu, balstoties uz precīzu nosacījumu, kas ir saistošs administrācijai, akts, ko atlases komisija pieņem pēc pārskatīšanas, ir tas, kurš veido nelabvēlīgo aktu Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta vai attiecīgā gadījumā 91. panta 1. punkta izpratnē. Tāpat arī tieši pēc šī lēmuma, kas pieņemts pēc pārskatīšanas, sākas sūdzības iesniegšanas un prasības celšanas termiņš, turklāt nav jāpārbauda, vai šādā situācijā minēto lēmumu, iespējams, var uzskatīt par tikai apstiprinošu aktu (spriedums, 2002. gada 23. janvāris, *Gonçalves*/Parlaments, T-386/00, EU:T:2002:12, 39. punkts, un 2005. gada 7. jūnijs, *Cavallaro*/Komisija, T-375/02, EU:T:2005:199, 58. punkts).

64 Tomēr šo iespēju lūgt pārskatīt lēmuma noraidīt kandidatūru nevar interpretēt tādējādi, ka prasība par lēmumu noraidīt sūdzību būtu nepieņemama, ja nepastāvētu iepriekšējs lūgums to pārskatīt. Faktiski iepriekšējs lūgums pārskatīt nekādi neveido nosacījumu prasības pieņemamībai, kā turklāt izriet no paša 2015. gada 10. aprīļa elektroniskās vēstules formulējuma, kurā ir skaidri norādīts, ka prasītājam ir iespēja iesniegt pamatotu pārskatīšanas lūgumu.

65 No tā izriet, ka arī šī iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

66 Ceturtkārt, runājot par Ombuda formulētajām iebildēm par nepieņemamību tā atbildē uz repliku un it īpaši D 1 pielikumā, kuras nebija minētas iebildumu rakstā, tās noteikti ir nepieņemamas, jo tās tikušas izvirzītas atbildes uz repliku stadijā un tās nav absolūts šķērslis, lai gan varētu tāds būt iebildumu raksta stadijā. Ombuds nav apgalvojis, ka tas bija varējis izvirzīt šīs iebildes par nepieņemamību tikai atbildes uz repliku stadijā, jo bija saņēmis informāciju pēc prasītāja replikas iesniegšanas.

67 Līdz ar to visas Ombuda izvirzītās iebildes par nepieņemamību tiek noraidītas.

B. Par lietas būtību

1. Par prasījumiem atcelt tiesību aktu

68 Prasības pamatojumam prasītājs izvirza četrus pamatus. Pirmais pamats ir balstīts uz atlases procedūras neievērošanu, otrais pamats ir balstīts uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, trešais pamats ir balstīts uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu un ceturtais pamats ir balstīts uz labas pārvaldības principa pārkāpumu.

69 Jāprecizē, ka prasītāja prasījumu daļas tiks izskatītas kopā, kā tas izriet no viņa izvirzītajiem pamatiem, jo viņš šajā ziņā nav veicis nekādu nošķirumu.

a) Par pirmo pamatu, kas balstīts uz atlases procedūras neievērošanu

70 Prasītājs pirmā pamata pamatojumam izvirza četrus iebildumus. Viņš apgalvo, ka Ombuds, pirmkārt, izvērtējot kandidātus, vispār neesot ņēmis vērā UP paredzētos kritērijus, otrkārt, esot izvērtējis atlases kritērijus, izmantojot koeficientus, kas nav bijuši paredzēti UP, treškārt, ir veicis izvērtējumu, balstoties uz kritērijiem, kas vispār neesot bijuši paredzēti UP, un, ceturtkārt, esot atzinis, ka nav ņēmis vērā padomdevējas komitejas, kuru pats ir izveidojis UP, atzinumu un ir pieļāvis pārkāpumus prasītāja izvērtējumā.

71 Iesākumā jākonstatē, kā atzinis prasītājs tiesas sēdē, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotu jautājumu, ka pirmais pamats, kas balstīts uz "atlases procedūras neievērošanu", jāsaprot kā tāds, kas balstīts uz "atlases procedūras pārkāpumu", kas ticis piefiksēts tiesas sēdes protokolā. Galu galā saistībā ar to Ombuds atbildēja uz pirmo prasītāja izvirzīto pamatu, tādējādi tiesas sēdē tas nav izteicis nekādus apsvērumus par šo Vispārējās tiesas veikto pārkvalificēšanu.

1) Par pirmo un otro iebildumu, kas balstīti un to, ka Ombuds, no vienas puses, izvērtējot kandidātus, vispār nav ņēmis vērā UP paredzētos kritērijus un, no otras puses, ir izvērtējis atlases kritērijus, izmantojot koeficientus, kas nav bijuši paredzēti UP

72 Prasītājs būtībā apgalvo, ka, lai gan UP 6. punktā bija minēti divpadsmit kritēriji (skat. iepriekš 3. punktu), tika ņemti vērā tikai pirmie astoņi kritēriji. Tādējādi, ņemot vērā tikai astoņus no divpadsmit minētajiem kritērijiem, Ombuds esot pārkāpis UP. Turklāt Ombuds katram no kritērijiem esot izmantojis svēruma koeficientu, lai gan UP tāds vispār neesot bijis paredzēts.

73 Jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai Ombudam ir jāņem vērā UP, ko tas ir izdevis, jo šāds uzaicinājums nosaka, kādi ir nosacījumi minētā amata iegūšanai. UP mērķis ir, pirmkārt, pēc iespējas precīzāk informēt ieinteresētās personas par to nosacījumu raksturu, kas izvirzīti, lai ieņemtu minēto amatu, lai tās varētu izvērtēt, vai tās var pieteikties uz šo amatu, un, otrkārt, noteikt tiesisko regulējumu, kuru ievērojot iestāde paredz veikt kandidātu nopelnu salīdzinošu izvērtējumu. Kandidātu izvērtējumā ņemot vērā citus nosacījumus, kas nav minēti UP, Ombuds neievēro šo tiesisko regulējumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1999. gada 11. februāris, *Leite Mateus*/Komisija, T-21/98, EU:T:1999:28, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

74 Šajā ziņā jānorāda, ka UP ir norādīti visi kritēriji, kas jāņem vērā, to ir divpadsmit (skat. iepriekš 3. punktu), taču tajā nav nedz noteikts izsvēršanas koeficients, kas piemērots katram no minētajiem kritērijiem, nedz norādīts posms, kurā šie pēdējie ir jāņem vērā.

75 Ombudam tā darbībā ir plaša novērtējuma brīvība. Tādēļ tam ir atļauts, ja, kā šajā gadījumā, UP nav paredzēti novērtēšanas kritēriji, noteikt šādus kritērijus vai, ja tas nav paredzēts UP, noteikt posmu, kurā šie kritēriji ir jāņem vērā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1981. gada 26. februāris, *Authié*

/Komisija, 34/80, EU:C:1981:57, 14. punkts; 1990. gada 13. decembris, *Gonzalez Holguera*/Parlaments, T-115/89, EU:T:1990:84, 53. punkts, un 1995. gada 14. jūlijs, *Pimley-Smith*/Komisija, T-291/94, EU:T:1995:142, 48. punkts).

76 Šajā ziņā ir skaidrs, ka padomdevēja komiteja un Ombuds ir izvērtējuši kandidātus otrajā posmā, proti, vienīgi *curriculum vitæ* izvērtēšanā, pēc šādiem astoņiem kritērijiem:

– "pieredze darbā ar ES iestādēm vai darbs iestādē, struktūrā vai organizācijā, vai darbā ar valsts ombuda biroju vai darbs valsts ombuda birojā vai jebkurā līdzīgā organizācijā;

– Eiropas jautājumu, iestāžu un tiesību aktu pārzināšana;

– vērā ņemama pieredze un pierādāmi panākumi vadošā amatā jomā, kas salīdzināma ar biroja darbību;

– izpratne par lomu, kāda ombudam ir civildienestā;

– pierādāma pieredze stratēģisku pārmaiņu īstenošanā;

– zināšanas par budžeta vadību un plānošanu;

– zināšanas par mūsdienu stratēģijām un procesiem cilvēkresursu jomā;

– zināšanas par mūsdienu stratēģijām un procesiem informācijas tehnoloģiju jomā."

77 Savukārt četri pārējie kritēriji, kas minēti iepriekš 3. punktā, nav tikuši ņemti vērā šajā otrajā posmā, bet gan trešajā posmā, proti, pārrunās ar izvēlētajiem kandidātiem.

78 Prasītāja iebildums, ka Ombuds nav ievērojis UP, jo tikai astoņi kritēriji ir tikuši ņemti vērā, izvērtējot kandidātus, balstoties uz kandidātu *curriculum vitæ*, nav atbalstāms.

79 Faktiski, kā izriet no 2015. gada 13. maija piezīmes, kā arī no apstrīdētā lēmuma, atlases procedūrā tika ņemti vērā visi UP minētie kritēriji un šajā procedūrā netika ņemts vērā neviens kritērijs, kas nebija minēts UP.

80 Tas, ka astoņi pirmie kritēriji, kas minēti iepriekš 3. punktā, tikuši ņemti vērā otrajā posmā un pārējie četri tikuši ņemti vērā pārrunās, ietilpst Ombuda novērtējuma brīvībā, tādēļ tas varēja brīvi, neminot to UP, izlemt, kurā posmā šie kritēriji būtu jāņem vērā.

81 Turklāt jāsecina, ka četri pēdējie kritēriji, proti, "izcilas saskarsmes, sakaru nodibināšanas un personāla motivēšanas spējas", "patiesa vēlme sekmēt ES, kas vērsta uz pilsoņu uzklausīšanu", "patiesa vēlme darboties ombuda vīzijas un stratēģijas jomā" un "spēja efektīvi komunicēt angļu un franču valodā[, citu] Eiropas Savienības oficiālo valodu zināšan[u] [uzskatot] par priekšrocību", ir kritēriji, kas, protams, ir novērtējami pārrunu laikā.

82 Faktiski Ombuds tieši pārrunu laikā, it īpaši ņemot vērā uzdotos jautājumus un kandidātu formulētās atbildes, var pārliecināties par kandidātu vēlmi sekmēt uz pilsoņu uzklausīšanu vērstu Savienību vai vēlmi darboties ombuda vīzijas un stratēģijas jomā, kā arī spēju komunicēt angļu, franču valodā vai jebkurā citā Savienības valodā.

83 Turklāt, runājot par prasītāja iebildumu attiecībā uz svēruma koeficientu, kas piemērots dažādiem kritērijiem, pirmos piecus kritērijus vērtējot ar 10 un pārējos trīs ar 5, jāsecina, ka, tā kā UP par to nekas nav teikts, Ombuds varēja brīvi izmantot šiem kritērijiem dažādus svēruma koeficientus, jo tas

izriet no plašās novērtējuma brīvības, kas tam piešķirta judikatūrā (spriedums, 2013. gada 16. maijs, *Canga Fano*/Padome, T-281/11 P, EU:T:2013:252, 123. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumu, 1988. gada 19. aprīlis, *Santarelli*/Komisija, 149/86, EU:C:1988:179, 10. punkts).

84 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājs nav sniedzis nevienu pierādījuma elementu un nevienu norādi, kas pierādītu, ka Ombuds būtu izrādījis kaut mazāko apzināto vēlmi izslēgt viņa kandidatūru par labu *G.* kundzes kandidatūrai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2000. gada 25. maijs, *Elkaïm* un *Mazuel* /Komisija, T-173/99, EU:T:2000:142, 121. punkts).

85 Līdz ar to pirmais un otrais iebildums ir jānoraida.

2) Par trešo iebildumu, kas balstīts uz faktu, ka Ombuds ir veicis izvērtēšanu, balstoties uz kritērijiem, kas vispār nebija paredzēti UP

86 Pirmkārt, prasītājs pārmet Ombudam, ka tas kandidātiem, kas piedalījās otrajā pārrunu sērijā, prasījis iesniegt personiskas rekomendācijas, lai gan šāda prasība nebija minēta starp atlases kritērijiem.

87 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka šis iebildums ir neefektīvs, ciktāl prasītāja kandidatūra tika noraidīta agrākā posmā par pārrunu posmu, līdz ar to iespējama rekomendāciju ņemšana vērā nebūtu varējusi viņam radīt kaitējumu. Turklāt, kā precizēja Ombuds tiesas sēdē, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotu jautājumu, šī prasība tika izvirzīta tikai *G.* kundzei darbā pieņemšanas procedūras beigās.

88 Katrā ziņā jānorāda, ka prasītājs savā *curriculum vitæ* pats ir minējis to personu vārdus, kas varētu rekomendēt viņa kandidatūru.

89 Otrkārt, prasītājs pārmet Ombudam, ka tas piešķīris salīdzinošu priekšrocību kandidātiem, kas strādājuši iestādēs, kurām ir bieži sakari ar Ombudu, lai gan šāds kritērijs nav minēts UP.

90 Ombuds patiešām ir rakstījis apstrīdētajā lēmumā:

"Esmu piešķīris arī salīdzinošu priekšrocību kandidātiem, kas ir strādājuši iestādēs, kurām ir bieži sakari ar Eiropas Ombuda iestādi. Jums ir maz pieredzes [darbā] ar Eiropas Ombudu, savukārt citiem kandidātiem tās bija daudz vairāk."

91 Šajā ziņā ir skaidrs, kā to apgalvo prasītājs, ka "sakaru biežuma ar Ombudu" kritērijs nav minēts starp UP minētajiem kritērijiem.

92 Tomēr jāsecina, ka šis kritērijs var tikt saistīts ar "izpratne[s] par lomu, kāda ombudam ir civildienestā" kritēriju, kā to apstiprināja Ombuds, atbildot uz Tiesas uzdotu jautājumu.

93 Tā, persona, kam ir bieži profesionāli sakari ar Ombudu, protams, būs labāk informēta par šīs iestādes uzdevumiem un problēmām nekā persona, kas ir strādājusi tādā Savienības iestādē vai organizācijā, kam ar Ombudu ir mazāka saistība vai pat nav nekādu profesionālu sakaru.

94 Prasītājs nav spējis pierādīt, ka viņam, strādājot Eiropas Savienības Tiesā, būtu bijuši bieži sakari ar Ombudu.

95 Viņš vienīgi piemēra veidā min trīs lietas, ar kurām viņš ir strādājis, būdams tiesneša palīgs. Tomēr papildus tam, ka iepazīšanās ar lietām nevar pierādīt sakaru biežumu ar Ombudu, jānorāda, ka galu galā pirmajā lietā ir izdots 2015. gada 4. jūnija rīkojums *Mirelta Ingatlanhasznosító*/Komisija un Ombuds (C-576/14 P, nav publicēts, EU:C:2015:370), ar kuru apelācija tikusi noraidīta kā daļēji acīmredzami nepamatota un daļēji acīmredzami nepieņemama, nepaziņojot par apelāciju Ombudam. Runājot par lietām, kuras izskatīja Vispārējā tiesa, proti, lietām, kurās pasludināts 2008. gada

24. septembra spriedums *M*/Ombuds (T-412/05, nav publicēts, EU:T:2008:397) un izdots 2006. gada 5. septembra rīkojums *O'Loughlin*/Ombuds un Īrija (T-144/06, nav publicēts, EU:T:2006:237), tās ir izskatījusi Vispārējā tiesa, kurā prasītājs nav veicis tiesneša palīga funkcijas. Katrā ziņā, runājot par lietu, kurā izdots 2006. gada 5. septembra rīkojums *O'Loughlin*/Ombuds un Īrija (T-144/06, nav publicēts, EU:T:2006:237), arī tā netika paziņota Ombudam, jo Vispārējā tiesa noraidīja prasību acīmredzamas nepieņemamības un kompetences neesamības dēļ. Turklāt jāsecina, ka darbs pie lietām, kas attiecas uz Ombudu, nenozīmē "biežus sakarus" ar šo pēdējo.

96 Tādēļ Ombuds, ņemot vērā to, ka kandidāti ir strādājuši iestādēs, kam ar to ir bieži sakari, nav pārkāpis atlases procedūru.

97 Treškārt, prasītājs apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā Ombuds ir labvēlīgāk vērtējis tos kandidātus, kas ir ieņēmuši amatus augstākā līmeņa vadībā, nekā tos, kas ir ieņēmuši amatus zemāka līmeņa vadībā.

98 Prasītājs pārmet Ombudam, ka tas apstrīdētajā lēmumā ir norādījis:

"Es piešķīru salīdzinošu priekšrocību tiem kandidātiem, kas ieņēmuši amatus augstākā līmeņa vadībā, nekā tiem, kas ieņēmuši amatus zemāka līmeņa vadībā. Jūs esat bijis nodaļas vadītājs, savukārt daži citi kandidāti ir ieņēmuši direktora amatu."

99 Šajā ziņā jāsecina, ka ģenerālsekretāra amats Ombudā, kas ir augstākais ieņemamais amats Ombuda birojā, nešaubīgi prasa vadības spējas, līdz ar to, kā apgalvo Ombuds, netiek pieļauta kļūda, piešķirot nozīmi tiem kandidātiem, kas jau ir ieņēmuši amatus augstākā līmeņa vadībā.

100 Katrā ziņā no *G.* kundzes *curriculum vitæ* izriet, ka arī viņa ir bijusi nodaļas vadītāja un tātad nav veikusi vadošu darbu, līdz ar to šis kritērijs nav ticis izmantots kā izslēdzošs kritērijs, bet gan nolūkā izvērtēt kandidatūras.

101 Līdz ar to, arī ņemot vērā faktu, ka kandidāti ir ieņēmuši amatus augstākā līmeņa vadībā, Ombuds nav pārkāpis atlases procedūru.

102 Ceturtkārt, prasītājs pārmet Ombudam, ka tas pārrunu laikā ir ņēmis vērā "kopējā iespaida" kritēriju, kas nebija minēts UP.

103 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka šis iebildums ir neefektīvs, ciktāl prasītāja kandidatūra tika noraidīta posmā pirms pārrunām, līdz ar to iespējama "kopējā iespaida" ņemšana vērā, kas notikusi tikai pārrunu posmā, nevarētu viņam radīt kaitējumu.

104 Katrā ziņā šis kritērijs jāuzskata par kandidātu snieguma attiecībā uz visiem citiem kritērijiem sintēzi, nevis jaunu un neatkarīgu kritēriju.

105 Līdz ar to trešais iebildums kopumā ir jānoraida kā daļēji neefektīvs un daļēji nepamatots.

3) Par ceturto iebildumu, kas balstīts uz faktu, ka Ombuds esot atzinis, ka tas nav ņēmis vērā padomdevējas komitejas, ko tas pats ir paredzējis UP, atzinumu, un esot pieļāvis pārkāpumus prasītāja izvērtējumā

106 Prasītājs pārmet Ombudam, pirmkārt, ka tas nav ņēmis vērā padomdevējas komitejas, ko tas pats bija izveidojis, atzinumu, jo brīdī, kad tas astoņus no kandidātiem uzaicināja uz pārrunām, tas nav zinājis kandidātu klasifikācijas kārtību, ko izveidoja šī komiteja, tādējādi tas pārkāpa savu pienākumu ņemt vērā minēto atzinumu, un, otrkārt, ka tas ir pieļāvis pārkāpumus prasītāja novērtējumā.

107 Ombuds rakstīja apstrīdētajā lēmumā:

"Ar mana biroja vadītāja starpniecību [padomdevēja komiteja] pēc tam man nodeva 12 labāko kandidatūru sarakstu, kas sakārtots alfabēta secībā [..]. Balstoties uz pieteikumiem un tiem pašiem 8 kritērijiem, kurus izmantoja [padomdevēja komiteja], es pats izvēlējos 8 kandidātus, ko aicināt uz pārrunām 2015. gada 17. aprīlī, un paziņoju savu izvēli, atbildot uz mana biroja vadītāja elektroniskā pasta vēstuli. Es izvēlējos uzaicināt tikai 8 kandidātus, jo mans kandidatūru izvērtējums man lika uzskatīt, ka pārējie sarakstā iekļautie kandidāti neatbilda prasībām, kas izvirzītas pieņemšanai darbā vakantajā amatā. Vēlos uzsvērt, ka manis veiktais salīdzinošais vērtējums tika veikts neatkarīgi no [padomdevējas komitejas] veiktās klasifikācijas un piezīmēm. Es neuzskatu, ka šī klasifikācija man bija obligāti jāņem vērā, kad es izvēlējos kandidātus, kurus vēlējos uzaicināt uz pārrunām."

108 No šīs atbildes tātad skaidri izriet, ka Ombuds bija balstījies pats uz saviem apsvērumiem attiecībā uz divpadsmit padomdevējas komitejas ieteiktajiem kandidātiem sarakstā, ko tā bija sakārtojusi alfabēta secībā, bet ne uz punktu skaitu, ko minētā komiteja bija piešķīrusi katram no šiem divpadsmit pieteikumiem, un ne uz šīs komitejas veikto klasifikāciju.

109 Iebildumu rakstā Ombuds norāda, ka tas "faktiski" ir rīkojies saskaņā ar padomdevējas komitejas atzinumu, un precizē, ka tas nav "izdarījis savu izvēli, vienkārši apstiprinot sarakstu, kas izveidots atbilstoši nopelnu secībā".

110 Šajā ziņā jāatgādina, ka, ja kāda iestāde, organizācija vai struktūra savā paspārnē izveido padomdevēju komiteju, kas nav paredzēta Civildienesta noteikumos, lai tai, ieceļot kādā amatā, tiktu sniegts atzinums par kandidātu spējām un piemērotību, šāda pasākuma nolūks ir nodrošināt šai iestādei, organizācijai vai struktūrai kā iecēlējinstitūcijai labāku bāzi, lai varētu veikt kandidātu nopelnu salīdzinošu vērtējumu. No tā izriet, ka šīs padomdevējas komitejas izteiktajam atzinumam rekomendācijas formā – ja vien šī komiteja patiešām izdod šādu rekomendāciju – attiecībā uz pārrunām ir jābūt vienam no elementiem, ko iecēlējinstitūcijai ir jāņem vērā, pamatojot pašas veikto ierēdņu nopelnu vērtējumu, pat ja tā uzskata, ka no [šī atzinuma] ir jāatkāpjas (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1987. gada 9. jūlijs, *Hochbaum* un *Rawes*/Komisija, 44/85, 77/85, 294/85 un 295/85, EU:C:1987:348, 16. un 17. punkts; 1992. gada 30. janvāris, *Schönherr*/Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, T-25/90, EU:T:1992:8, 27. un 28. punkts, un 2003. gada 18. septembris, *Pappas*/Reģionu komiteja, T-73/01, EU:T:2003:237, 60. punkts).

111 Tiesas sēdē atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotu jautājumu, Ombuds atzina, ka, pretēji tam, kas tika norādīts 2015. gada 10. aprīļa elektroniskā pasta vēstulē, ar kuru prasītājs tika informēts, ka padomdevēja komiteja bija izlēmusi neieteikt viņa kandidatūru pārrunām, padomdevēja komiteja, tieši pretēji, bija izvēlējusies divpadsmit kandidātus, to starpā prasītāju, ko uzaicināt uz pārrunām. Ombuds piebilda, ka tas bija viņš, kas izlēma uzaicināt uz pārrunām tikai astoņus kandidātus no divpadsmit, tai skaitā *G.* kundzi, bet ne prasītāju. Ombuds tomēr precizēja, ka runa bija par nolaidību.

112 Ir skaidrs, ka šajā gadījumā UP 7. punktā bija paredzēts, ka padomdevēja komiteja palīdzēs Ombudam, ieteiks to kandidātu sarakstu, kas uzaicināmi uz pārrunām, un varēs ieteikt ierobežot to kandidātu skaitu, kas jāuzaicina uz minētajām pārrunām. Tāpat bija paredzēts, ka Ombuds varēs nolemt uzaicināt uz pārrunām tikai dažus no kandidātiem, kas minēti padomdevējas komitejas ieteiktajā sarakstā.

113 Tāpat ir skaidrs, ka šajā gadījumā Ombuds uzaicināja uz pārrunām astoņus kandidātus no padomdevējas komitejas ieteiktajiem divpadsmit, šī uzaicinājuma brīdī nezinot vērtējumu un nopelnus, ko šī komiteja bija piešķīrusi katram no kandidātiem, jo tam bija pieejams tikai kandidātu alfabētiskais saraksts. Tomēr no faktiem izriet, ka Ombuds uzaicināja tos pašus pirmos septiņus kandidātus, kurus bija ieteikusi padomdevēja komiteja. Savukārt astotais kandidāts, kuru uzaicināja Ombuds, atradās devītajā pozīcijā *ex æquo* ar prasītāju. Nedz astotais kandidāts padomdevējas komitejas sarakstā, kas izveidots nopelnu secībā, nedz prasītājs netika uzaicināti uz pārrunām.

114 No tā izriet, ka Ombuds bija sekojis padomdevējas komitejas ieteikumam, uzaicinot uz pārrunām tikai tos kandidātus, kurus šī komiteja bija ieteikusi sarakstā, kas izveidots alfabēta secībā un kas tam tika nosūtīts 2015. gada 9. aprīlī. Tomēr, neuzaicinot astoto kandidātu no padomdevējas komitejas izveidotā saraksta nopelnu secībā, bet gan devīto kandidātu no šī saraksta, Ombuds nebija ņēmis vērā padomdevējas komitejas sniegto ieteikumu.

115 Vispirms jākonstatē, ka Ombuds ir norādījis, ka tas uzzināja par klasifikāciju tikai pēc tam, kad bija uzaicinājis astoņus kandidātus, ko bija izvēlējies pārrunām. Šo apgalvojumu neapstrīdēja prasītājs, jo Ombuds uzaicināja uz pārrunām tikai tos kandidātus, kas bija minēti padomdevējas komitejas izveidotajā sarakstā. No tā izriet, ka Ombuds nebija atkāpies no alfabētiskā saraksta.

116 Pēc tam jānorāda, ka Ombuds pats apgalvo, ka tam nebija pienākuma vienkārši apstiprināt sarakstu, kas izveidots nopelnu secībā.

117 Tādēļ ir jānosaka, vai šīs lietas apstākļos, neņemot vērā klasifikāciju nopelnu secībā, kas minēta padomdevējas komitejas izveidotajā atzinumā, Ombuds nav pieļāvis kļūdu, kas varētu izkropļot procedūru, kaitējot prasītājam.

118 Jākonstatē, ka, ņemot vērā atzinuma tīri konsultatīvo raksturu, Ombuds varēja to neņemt vērā, jo tas minēja iemeslu, kādēļ bija izlēmis sekot citai kārtībai, nevis tai, ko izveidoja padomdevēja komiteja (skat. iepriekš 110. punktā minēto judikatūru).

119 Šajā ziņā Ombuds ņēma vērā pirmās septiņas kandidatūras, kas bija minētas padomdevējas komitejas izveidotajā sarakstā atbilstoši nopelnu secībai, taču uz pārrunām uzaicināja nevis astoto kandidātu, ko bija ieteikusi minētā komiteja, bet gan devītajā pozīcijā minēto kandidātu, jo tajā brīdī Ombuds nezināja par secību atbilstoši nopelniem.

120 Apstrīdētajā lēmumā Ombuds paskaidroja, ka bija izvēlējies uzaicināt tikai šos astoņus kandidātus, jo viņa veiktais vērtējums lika uzskatīt, ka pārējie sarakstā iekļautie kandidāti neatbilda izvirzītajām prasībām, lai tiktu pieņemti darbā vakantajā amatā.

121 Jākonstatē, ka Ombuds uzaicināja uz pārrunām tikai tos kandidātus, kas bija minēti padomdevējas komitejas izveidotajā sarakstā. Turklāt, ņemot vērā UP paredzēto procedūru (skat. iepriekš 112. punktu), Ombudam nebija pienākuma vienkārši apstiprināt nopelnu secībā izveidotu sarakstu un nebija neatbilstoši neuzaicināt [uz pārrunām] sarakstā iekļautus kandidātus, kuri, pēc tā domām, neatbilda izvirzītajām prasībām, lai tiktu pieņemti darbā vakantajā amatā.

122 No tā izriet, ka, lai gan Ombuds nebija ņēmis vērā padomdevējas komitejas izveidoto kārtību, šis konstatējums nevar izraisīt apstrīdētā lēmuma atcelšanu.

123 Faktiski, ja Ombuds būtu sekojis klasifikācijas secībai padomdevējas komitejas izveidotajā sarakstā, tas būtu aicinājis [uz pārrunām] nevis prasītāju, bet gan kandidātu, kas atradās astotajā pozīcijā, un arī devītais [kandidāts] sarakstā, kas bija klasificēts *ex æquo* ar prasītāju, netiktu uzaicināts.

124 No iepriekš minētā izriet, ka ir jānoraida ceturtais iebildums, kā arī pirmais pamats kopumā.

b) Par otro pamatu, kas balstīts uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā

125 Prasītājs apgalvo, pirmkārt, ka Ombuds viņa *curriculum vitæ* esot izskatījis patvaļīgi, jo viņš pieteikuma brīdī esot bijis tiesneša palīgs, nevis nodaļas vadītājs. Tādējādi Ombuds esot pieļāvis acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

126 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka Ombuds apstrīdētajā lēmumā ir vienīgi atgādinājis, ka prasītājs ir bijis "nodaļas vadītājs", nevis "direktors" kā citi kandidāti. Ombuds nemaz nav minējis, ka prasītājs pieteikuma brīdī pildīja tiesneša palīga pienākumus.

127 No tā izriet, ka šim iebildumam nav faktiska pamata.

128 Turklāt, no vienas puses, ir skaidrs, kā izriet no prasītāja *curriculum vitæ*, ka viņš savas karjeras laikā ir bijis "nodaļas vadītājs".

129 No otras puses, runājot par tiesneša palīga funkcijām Tiesas priekšsēdētāja kabinetā, no prasītāja *curriculum vitæ* izriet, ka viņa funkcijas kabinetā bija "procesa jautājumu vadība, ienākošo lietu nodošanas [palātām] sagatavošana, virspalātas judikatūras uzskaites vadība, iestādes administratīvā darba vadība [un] dalība komitejās priekšsēdētāja rīkojumā". Prasītāja 2015. gada 27. marta novērtējuma ziņojumā novērtētā ierēdņa amatam atbilstošās funkcijas ir aprakstītas šādi: "Tiesneša palīgs (galvenokārt atbild par administratīviem jautājumiem, procesa jautājumu vadību līdz lietu nodošanai [palātām] un pakārtoti par virspalātas judikatūru)".

130 No tā izriet, ka Ombuds šajā ziņā nav pieļāvis nekādu acīmredzamu kļūdu novērtējumā.

131 Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka punktu skaitam, ko viņš saņēma par novērtējuma kritēriju saistībā ar Savienības jautājumu, iestāžu un tiesību aktu pārzināšanu, bija jābūt augstākam par to, kādu ieguva *G.* kundze.

132 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai iecēlējinstitūcijai ir jānovērtē tas, vai kandidāts atbilst paziņojumā par vakanci minētajām prasībām, un šo vērtējumu var apstrīdēt tikai acīmredzamas kļūdas gadījumā. Tādēļ Vispārējā tiesa nevar aizvietot iecēlējinstitūciju, pārbaudot tās veikto kandidātu profesionālo iemaņu vērtējumu, bet var vienīgi konstatēt acīmredzamu kļūdu vērtējumā (spriedums, 1990. gada 13. decembris, *Kalavros*/Tiesa, T-160/89 un T-161/89, EU:T:1990:86, 29. punkts; šajā ziņā skat. spriedumu, 1984. gada 30. maijs, *Picciolo*/Parlaments, 111/83, EU:C:1984:200, 16. punkts).

133 Vispirms no UP izriet, ka ģenerālsekretāra funkcijas bija aprakstītas šādi:

"Ģenerālsekretārs atbild par vispārējo biroja vadību un par Ombuda stratēģijas īstenošanu. Viņš/Viņa atskaitās tieši [birojam] un vada savu vadības komandu. Viņš/Viņa strādā ciešā sadarbībā ar Ombuda biroju un pārstāv biroju ārējos sakaros."

134 Runājot par "Eiropas jautājumu, iestāžu un tiesību aktu pārzināšanu", jākonstatē, ka no *G.* kundzes *curriculum vitæ* izriet, ka, neskaitot dažāda veida darbību žurnālistes amatā, *G.* kundze ir pildījusi dažādas funkcijas Komisijā, piemēram, Komisijas locekļa, kas atbild par veselības un patērētāju aizsardzības jautājumiem, preses sekretāre (1999–2004), Komisijas priekšsēdētāja vietnieka padomniece komunikācijas stratēģiju jautājumos (2004–2006), Komisijas Komunikācijas ģenerāldirektorāta (ĢD) ģenerāldirektora asistente (2006–2007), Komisijas Tiesiskuma ĢD cilvēkresursu un informācijas tehnoloģiju nodaļas vadītāja (2007–2011) un Jūrlietu un zivsaimniecības lietu ģenerāldirektora nodaļas vadītāja (kopš 2011).

135 Ņemot vērā šo dažādo pieredzi, kas iegūta dažādos Komisijas dienestos, jāsecina, ka padomdevēja komiteja nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piešķirot *G.* kundzei ļoti augstu vērtējumu. Tas, ka *G.* kundzei nav juridiskās izglītības, ņemot vērā viņas plašo pieredzi, nevar pierādīt, ka padomdevēja komiteja ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

136 Turklāt "Eiropas jautājumu, institūciju un tiesību aktu pārzināšana" ir jāizvērtē nevis neatkarīgi, bet gan ņemot vērā UP aprakstītās funkcijas, kas ir vērstas uz Ombuda stratēģiju un tā komandas vadību, līdz ar to jāuzskata, ka meklētajam kandidātam nebija jābūt Savienības tiesību speciālistam, bet personai, kas pildījusi dažādus pienākumus dažādās nodarbinātības jomās.

137 Runājot par prasītāja iebildumu, ka Ombuds nevarēja uzskatīt, ka viņam nav "nekādas praktiskas pieredzes cilvēkresursu vadības jomā", jānorāda, ka Ombuds rakstīja apstrīdētajā lēmumā:

"Es piešķīru salīdzinošu priekšrocību arī kandidātiem, kam bija praktiska pieredze ar cilvēkresursiem, it īpaši īstenojot organizatorisku vienību restrukturizāciju. Dažiem kandidātiem bija liela pieredze šajā jomā, bet Jums tās nebija."

138 Tātad Ombuds uzskatīja, ka atšķirībā no citiem kandidātiem prasītājam nebija lielas praktiskas pieredzes cilvēkresursu vadības jomā, it īpaši restrukturizācijas jomā, nevis ka viņam, kā apgalvo prasītājs, vispār neesot bijis pieredzes šajā jomā.

139 Taču prasītājs vispār nav apgalvojis, ka viņam būtu bijusi pieredze restrukturizācijas jomā, līdz ar to šis iebildums ir jānoraida.

140 Pēc tam prasītājs apgalvo, ka it īpaši viņa funkcijas Civildienesta tiesību, sociālo un medicīnas lietu un darba apstākļu nodaļas vadītāja amatā vislielākā mērā attiecās uz cilvēkresursu vadību.

141 Šajā ziņā no prasītāja *curriculum vitæ* izriet, ka viņa galvenā darbība un pienākumi bija "Tiesas personāla civildienesta tiesību vadība, sociālo lietu koordinācija, medicīnas dienesta administratīvā pārraudzība", "iestādes darbinieku tiesību, kas izriet no Tiesas statūtiem un no darbinieku atalgojuma sistēmas, pārvaldība, "[pārvaldes vadītāju kolēģijas] sociālo jautājumu sagatavošanas komitejas priekšsēdētāja (līdz 2013. gadam)" loma, "sagatavošanas komitejas civildienesta noteikumu jautājumos locekļa" loma, "daudzfunkcionāla bērnu centra vadības komitejas bijušā priekšsēdētāja" loma, "[veselības apdrošināšanas vadības komitejas] priekšsēdētāja" loma un "civildienesta noteikumu komitejas aizstājējlocekļa" loma.

142 Lai gan šī darbība, protams, ir saistīta ar "cilvēkresursu vadību", tā tomēr neattiecas nedz tieši uz dažādu cilvēkresursu stratēģijām vai organizāciju, nedz it īpaši uz organizatorisko vienību restrukturizācijas īstenošanu.

143 Runājot par to, ka tiesneša palīga funkcijās Tiesas priekšsēdētāja kabinetā "papildus tām, kas ir saistītas ar Tiesas darbu, ietilpst galvenokārt Tiesas administratīvās darbības uzraudzība Tiesas priekšsēdētāja rīkojumā, kas ietver ar personālu saistītus jautājumus (tai skaitā personāla samazināšanas jautājumus), budžeta sagatavošanu, Tiesas informācijas tehnoloģiju organizāciju, infrastruktūras un vispārīgi visas administrācijas funkcijas", jāsecina, ka visas šīs darbības nav minētas prasītāja *curriculum vitæ*, bet viņš ir pieminējis, kā jau norādīts iepriekš 129. punktā, tikai procesa jautājumu vadību, ienākošo lietu nodošanas [palātām] sagatavošanu, virspalātas judikatūras izskatīšanu, iestādes administratīvā darba vadību un dalību komitejās Tiesas priekšsēdētāja rīkojumā. Tās nav pieminētas arī prasītāja novērtējuma ziņojumos, kas sastādīti 2015. gada 17. martā (par periodu no 2012. gada 1. janvāra līdz 2012. gada 31. decembrim un no 2013. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim) un 2015. gada 27. martā (par periodu no 2014. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim). Abos pirmajos ziņojumos minētās prasītāja funkcijas ir ""Civildienesta tiesību, sociālo un medicīnas lietu, darba apstākļu" nodaļas vadītājs" un pēdējā ziņojumā – "tiesneša palīgs (galvenokārt atbild par administratīviem jautājumiem, procesa jautājumu vadību līdz lietu nodošanai [palātām] un pakārtoti par virspalātas judikatūru)".

144 No tā izriet, ka Ombudam nevarēja pārmest acīmredzamas kļūdas vērtējumā pieļaušanu.

145 Visbeidzot prasītājs pārmet Ombudam, ka tas ir uzskatījis, ka prasītājam bija novecojušas zināšanas un pieredze informācijas tehnoloģiju jomā.

146 Apstrīdētajā lēmumā Ombuds rakstīja:

"Es piešķīru salīdzinošu priekšrocību kandidātiem, kuriem bija nesena pieredze informācijas tehnoloģiju jomā pēdējo desmit gadu laikā (šī ir joma, kas atrodas nepārtrauktā attīstībā, un izmaiņas tajā notiek strauji, senāka pieredze nebija tik atbilstoša mūsdienu prasībām). Jums nav bijis pieredzes informātikas jomā pēdējo desmit gadu laikā, savukārt pieredze, ko informātikas jomā esat ieguvis senākā pagātnē, ir mazāk piemērota manas iestādes vajadzībām mūsdienās."

147 Lai gan prasītājs norāda dažādas mācības, ko apmeklējis Tiesā, viņš neapstrīd, ka viņa veiktās funkcijas bija saistītas ar informācijas tehnoloģijām laikā no 1981. līdz 2007. gadam.

148 Šajā ziņā, no vienas puses, nevar apstrīdēt, ka informātikas joma ir joma, kurā attīstība norit ārkārtīgi strauji, līdz ar to agrākā periodā iegūta pieredze ir mazāk atbilstoša nekā nesen gūta pieredze.

149 No otras puses, lai gan prasītājs uzskata, ka viņa pieredze ilga līdz 2007. gadam, jāsecina, ka Civildienesta tiesas tiesneša palīga amats laikā no 2005. līdz 2007. gadam nevar tikt uzskatīts par saistītu ar pieredzi informācijas tehnoloģiju jomā.

150 Līdz ar to Ombuds nav pieļāvis acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka prasītāja pieredze informācijas tehnoloģiju jomā bija novecojusi un mazāk atbilstoša nekā nesen gūta pieredze.

151 No visa iepriekš minētā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida.

c) Par trešo pamatu, kas balstīts uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu

152 Vispirms prasītājs pārmet Ombudam, ka tas katra kandidāta iesniegtās rekomendācijas esot izvērtējis patvaļīgi, neievērojot procedūru, ko tas pats noteicis UP. Tā kā rekomendācijas tikušas ņemtas vērā vienīgi attiecībā uz trim kandidātiem, kas uzaicināti uz pēdējām pārrunām, Ombuds esot pārkāpis vienlīdzīgas attieksmes principu.

153 Kā atgādināts iepriekš 75. punktā, Ombudam ir plaša novērtējuma brīvība tā darbībā, līdz ar to, ja, kā šajā gadījumā, UP nav precizēta katra novērtēšanas kritērija izmantošanas metode, tam ir jānosaka [šī metode] (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1990. gada 13. decembris, *Gonzalez Holguera*/Parlaments, T-115/89, EU:T:1990:84, 53. punkts, un 1995. gada 14. jūlijs, *Pimley-Smith*/Komisija, T-291/94, EU:T:1995:142, 48. punkts).

154 Jānorāda, kā ir precizējis Ombuds tiesas sēdē, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotu jautājumu, ka pienākums iesniegt rekomendācijas ir bijis izvirzīts tikai kandidātei *G.* kundzei darbā pieņemšanas procedūras beigās.

155 Turklāt katrā ziņā pietiek konstatēt, ka šis iebildums ir neefektīvs, jo prasītāja kandidatūra ir tikusi noraidīta posmā pirms pārrunām, līdz ar to iespējamā rekomendāciju ņemšana vērā nevarētu viņam radīt kaitējumu (skat. iepriekš 87. punktu).

156 Pēc tam prasītājs pārmet Ombudam, ka tas esot pārkāpis vienlīdzīgas attieksmes principu, mainot atlases kritērijus atlases procedūras laikā, pārkāpjot robežas, ko tas pats ir noteicis. Tā, piemēram, kritērijs par "Eiropas jautājumu, iestāžu un tiesību aktu pārzināšanu" esot izvērtēts neobjektīvi un kritērijs par "citu Eiropas Savienības oficiālo valodu zināšanu" esot ticis izvērtēts tikai attiecībā uz astoņiem kandidātiem, kas tika uzaicināti uz pārrunām.

157 Jākonstatē, ka šie abi iebildumi sajaucas ar diviem pirmajiem iebildumiem, kas minēti pirmajā pamatā, līdz ar to tie jānoraida tādu pašu iemeslu dēļ kā iepriekš 73.–83. un 131.–136. punktā minētie.

158 Runājot atsevišķi par iebildumu, kas saistīts ar kritēriju par "Eiropas jautājumu, iestāžu un tiesību aktu pārzināšanu", kuru Ombuds esot izvērtējis neobjektīvi, tāpat arī jākonstatē, ka katrā ziņā prasītājs nav norādījis iemeslus, kuru dēļ šis kritērijs esot izvērtēts neobjektīvi, līdz ar to, ciktāl šis iebildums nesajaucas ar citiem iebildumiem, kurus izvirzījis prasītājs un uz kuriem Vispārējā tiesa atbildējusi iepriekš izskatītajos pamatos, tas ir jānoraida kā nepieņemams. Faktiski vienkārša šī iebilduma pieminēšana neļauj Vispārējai tiesai noteikt patieso izvirzītā iebilduma raksturu.

159 No visa iepriekš minētā izriet, ka trešais pamats ir jānoraida.

d) Par ceturto pamatu, kas balstīts uz labas pārvaldības principa pārkāpumu

160 Šajā pamatā prasītājs izvirza divus iebildumus.

161 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru labas pārvaldības princips prasa, lai kompetentā iestāde pareizi piemērotu [tiesību] tekstus (spriedumi, 1988. gada 14. jūnijs, *Christianos*/Tiesa, 33/87, EU:C:1988:300, 23. punkts, un 2008. gada 18. septembris, *Angé Serrano* u.c./Parlaments, T-47/05, EU:T:2008:384, 159. punkts).

162 Vispirms prasītājs pārmet Ombudam, ka tas viņu ir izslēdzis no pārrunu posma bez jebkāda pamatojuma, lai gan pārskatīšanas lūgumam ir jābūt pamatotam un iesniegtam īsā termiņā, tādējādi viņam nav bijis ļauts lietderīgi iesniegt administratīvu sūdzību. Līdz ar to Ombuds esot pārkāpis labas pārvaldības principu.

163 Šajā ziņā jākonstatē, ka, lai gan Ombuds informēja prasītāju tikai par faktu, ka, neraugoties uz viņa nopelniem, viņš nav uzaicināts uz pārrunām, prasītājs nav lūdzis Ombudam plašāku skaidrojumu, lai varētu iesniegt pārskatīšanas lūgumu.

164 Šādos apstākļos prasītājs nevar sūdzēties par sliktu pārvaldību, jo viņš pats ir atteicies lūgt administrācijai skaidrojumu un arī, gaidot prasītos skaidrojumus, nav lūdzis termiņa pagarinājumu pārskatīšanas lūguma iesniegšanai.

165 Pēc tam prasītājs pārmet Ombudam, ka tas viņam sniedzis neprecīzu, nesaskanīgu un kļūdainu informāciju.

166 Šajā ziņā ir skaidrs, ka Ombuds apstrīdētajā lēmumā patiešām ir atzinis, ka daļa informācijas, kas tikusi sniegta [prasītājam], bija kļūdaina un neprecīza, tādējādi tā, iespējams, pamudināja viņu iesniegt sūdzību.

167 Tomēr jākonstatē, ka šīs neprecizitātes nevar padarīt apstrīdēto lēmumu prettiesisku, ciktāl šie labojumi tika veikti tieši atbildes uz prasītāja sūdzībām stadijā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2000. gada 25. maijs, *Elkaïm* un *Mazuel*/Komisija, T-173/99, EU:T:2000:142, 103. punkts).

168 Līdz ar to ceturtais pamats ir jānoraida.

169 No tā izriet, ka prasījumi atcelt apstrīdēto lēmumu ir jānoraida un nav jāņem vērā atbildes uz repliku D 1 pielikums. Līdz ar to nav jālemj par prasītāja 2017. gada 7. aprīļa lūgumu, kas minēts iepriekš 37. punktā.

2. Par prasījumiem par zaudējumu atlīdzību

170 Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētais lēmums viņam ir radījis mantisku un morālu kaitējumu.

171 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ja prasība par zaudējumu atlīdzību ir cieši saistīta ar prasību atcelt tiesību aktu, šīs pēdējās noraidījums – vai nu kā nepieņemamas, vai kā nepamatotas – izraisa arī prasības par kaitējuma atlīdzību noraidījumu (skat. spriedumu, 2003. gada 30. septembris, *Martínez Valls*/Parlaments, T-214/02, EU:T:2003:254, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

172 Šajā gadījumā, tā kā pastāv cieša saikne starp prasījumiem atcelt tiesību aktu un prasījumiem par zaudējumu atlīdzību un tā kā prasījumi atcelt tiesību aktu ir tikuši noraidīti, arī prasījumi par zaudējumu atlīdzību ir jānoraida.

173 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība kopumā ir jānoraida.

V. Par tiesāšanās izdevumiem

174 Atbilstoši Reglamenta 134. pantam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tomēr atbilstoši minētā reglamenta 135. panta 1. punktam Vispārējā tiesa izņēmuma kārtā var, ja to prasa taisnīgums, nolemt, ka lietas dalībnieks, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, papildus saviem tiesāšanās izdevumiem tikai daļēji atlīdzina pretējās puses tiesāšanās izdevumus vai pat vispār tiek atbrīvots no šī pienākuma.

175 Šīs lietas apstākļos Vispārējā tiesa, no vienas puses, norāda, ka Ombuds ir pieļāvis neuzmanību, ko tas pats ir atzinis, kļūdaini norādot prasītājam, ka viņa kandidatūra nav tikusi ieteikta pārrunām, un, no otras puses, uzskata, ka Ombuds nav sniedzis prasītājam detalizētus iemeslus, kādēļ tas nav ņēmis vērā kandidātu sarakstu, kurā tie sakārtoti nopelnu secībā, ko tam bija iesniegusi padomdevēja komiteja, kuru tas pats bija izveidojis.

176 Šādos apstākļos var uzskatīt, ka šī tiesvedība daļēji radusies Ombuda rīcības dēļ.

177 Šādi apstākļi veido izņēmuma apstākli, kas pamato, ka katra puse sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Costas Popotas* un Eiropas ombuds sedz katrs savus tiesāšanās izdevumus.

Collins Kancheva Barents

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2018. gada 22. martā.

[Paraksti]